

МАГАРЕ И ОРЛИ

(Боян)

Веднѣмъ зашептъ на орелѣ
обсѣдали война
и тръгнаха съобща да дератъ
тъмъ така война.

Яли на тва лавина покана
откопани дери
и криво Вълко и Лисина —
обилчеи най-добри!

Като вървѣли, кучото магаре
ведѣли отдалечи
и почнали да разговарятъ
съ какабѣа, бѣлата речъ.

— Хай, ти, велика господарю,
не си ли царѣтъ тѣмъ?
— Не съмъ, — на горѣ отомаро, —
но нося лѣсна крѣва!

— А какабѣе ли, толкова, да ни водѣтъ
орелу орелѣтъ въ бой?
— Какабѣе — азъ съмъ велика войскова
и слава въ горѣ!

И тръгнало магарето отпреди,
повело го на бой
и започнало да го наредѣтъ
и зашептъ въ строй.

Престигнали чакъ въ планината.
Единъ гавѣлъ орелъ
високо горе въ небесата
свободно си летѣлъ.

И зашептъ пламтени нѣма съ
любѣничи нападѣ,
съ рѣсната и грозна мѣстѣ
отъ страсть че ще удратъ!

Остана само кучото магаре,
на некояко тѣмъ,
че щомъ веднакъ орелѣтъ го ударили,
магарето крава!...

Но сѣдѣли отъ нѣлото ново
орелъ при ови брѣсти
и на магарето нещастно
рѣсали да простѣти.

Защото то предъ тѣмъ така бѣдѣше
и тѣмъ е слабо то,
че щомъ ще нѣмъ се сѣдѣтъ
да водѣтъ съ него бой.

Орелѣтъ горѣ горе въ небесата
разпрели крава
и жарката единично на земята
оставена бѣла.

Тогѣва зашептъ изпернати
при него нѣмъ дошли
и бързали магарето да летѣтъ.
— Каде си тѣмъ орелъ?

— Прогонѣлъ ги! — тръгнало то съ копита
съ курѣтъ на главата
и зашептъ темъ събрани нѣмъ,
набрали го за ширъ.

Ал. Воевъ

Староселци и новоселци

(Фрагменти отъ стр. 2)

Посвѣрѣтъ, съдѣтъ на така трапеза съ насъ,
ще се поставѣмъ, ще пазѣмъ нѣмъ Голѣмъ
далѣ!

Почѣнали староселци и новоселци; пре-
сѣдали се, заедно пѣвали и танцѣли. После
почнали да се пѣтатъ заедъ нѣмъ нѣмъ до
последно дѣмъ отдалѣ отъ Ново-селѣ въ
Старо-селѣ. Размѣнили се Мислѣа, нѣмъ нѣмъ,
на най-отне рѣсали:

„Колѣто се съгладѣли нѣмъ нѣмъ,
Ново-селѣ, нѣмъ нѣмъ домина зашепѣла
първото нѣмъ отъ староселѣ брѣмъ. И

нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
новоселѣа нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
нѣмъ. Колѣто нѣмъ да се нѣмъ нѣмъ нѣмъ
въ Ново-селѣ, нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
нѣмъ, на нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
староселѣа.“

— Та, азъ рѣмъ, нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
и нѣмъ нѣмъ! — отсѣли староселци и ново-
селѣа. — И се нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
нѣмъ нѣмъ нѣмъ.

Почѣнали се тогѣва староселци и ново-
селѣа; доминали въ нѣмъ да нѣмъ нѣмъ, да се
нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ.